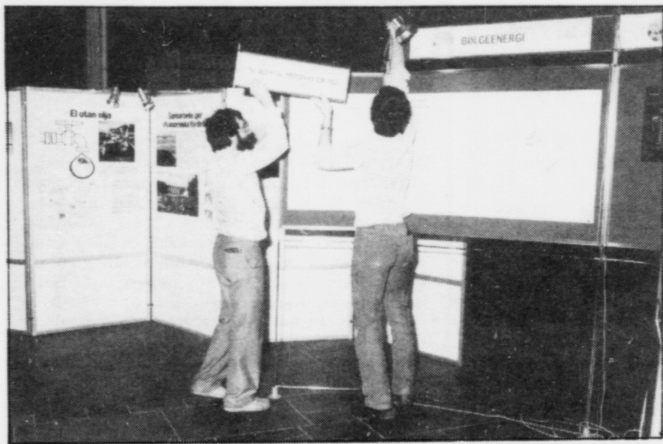
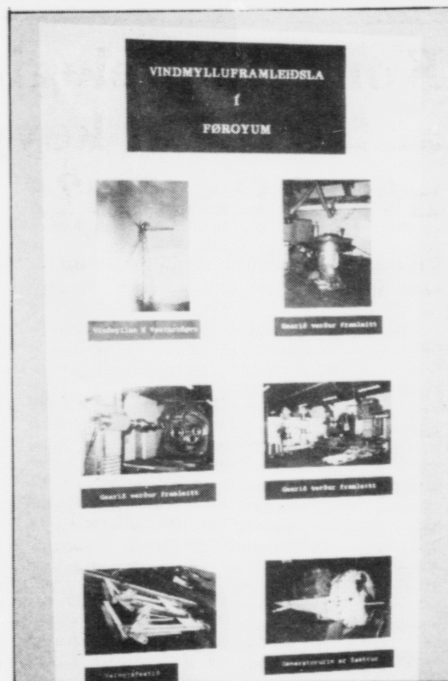

Orka í Norðurlandahúsinum

Í døgnum frá 1. til 11. november var ein orkuframsýning í Norðurlandahúsinum. Tað var Nordisk Ministerråd, sum skipaði fyri. Á framsýningini var m.a. eitt granskingsprojekt um alduorku, har vóru myndir og frágreiðingar í samband við vindmyllur, um eismarbeiðið í Norðanlondum, serstakliga millum Danmark, Noreg, Svøriki og Finland. Eisini feroyskt tilfar var við á framsýningini, eitt nú frá vindmylluoyndunum í Vágum.

Tíðindaskriv frá felagnum Høganess

Sluppin Høganess skal nú umvælast

Fyri 100 kr. yvirtók Felagið Høganess 27. oktober ta 100 ára gomlu sluppina, sum tíðliga í heyst varð lögð, frá Joen Jacob Johannesen í Lama, sum seinastu árin hevur átt og ført skipið. Ætlanin er at seta skipið uppá land og tað skal fáa sína upprunaligu útsjónd aftur.

Bæði Runavíkar kommuna og Landsverkfrøðingurin hava góðkent ókið har skipið skal setast, sum er við gamla handilin og neystið hjá Peri í Heiðunum. Hetta er sunnanvert bátahylin í Runavík.

Runavíkar kommuna hevur samtykt at útskriva eina arkitektkapping yvir hvussu ókið við skipi, handli, neysti og møgulega øðrum skal siggja út.

Høganess liggur í lötuni við bryggju í Havn. Teknisk skúlin í Havn hevur frá gamla eiganum keypt motor og roðurgreiðir. Skúlin skal nýta útgerðina til undirvisingina á metaldeildini við Velbastaðvegin. Motorurin er júst tikin úr skipinum, sum nú skal uppá beding, har roðurgreiðirnar skulu takast úr. Önnur teknisk útgerð er avmonterað frammanundan.

Skipið verður síðan sleipað aftur til Runavíkar, har tað kemur at liggja við bryggju eina tíð, til ókið er klárt. Tá verður tað tikið uppá land.

Við heilsan
Felagið Høganess

heldur
tú
ikki

sosialin

Músabróðir við litringi um beinini

Í juli mánað 1984 vórðu ávíst tal av músabróðrum litmerktir ymsastaðni í Føroyum. Litmerkingin er liður í einum granskingsarbeiði, hvørs endamál er at økja um kunnleikan til livfrøðina hjá tí feroyska músabróðrinum. Kanningarnar byrjaðu heystið 1982. Leiðari er Sven-Axel Bengtson, professari á Lærda Háskúlanum í Lund. »Statens Naturvetenskapliga forskningsråd« í Svøriki læt figgarligan stuðul. Neyvt samstarv er við Doretu Bloch Danielsen á Náttúrugripasavnum í Tórshavn.

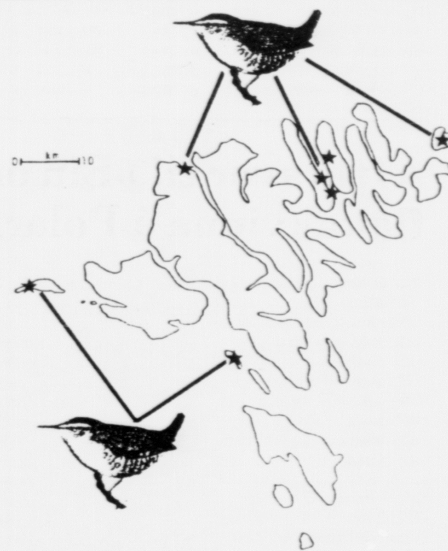
Føroyski músabróðurstovnurin er av fleiri orsökum ógvuliga áhugaður. Vanliga heldur músabróðir til nærindes býplássum á øllum oyggjunum, men er eisini aðrar staðir. Harumframt er hann stóðufuglur og er so státt í Føroyum alt árið. Hetta hevur havt við sær, at hann er vordin perskild undirætt. Ætlanin við kanningunum er at lýsa, hvussu livið hjá músabróðrinum hevur lagað seg eftir teimum feroysku náttúruviðurskiptunum. Neyðugt er at gera kanningar alt árið og at fylgja livslagnuni hjá einstøkum fuglum, skulu vit fáa eina hylling á, hvussu slagið hevur nærst og livað, t.d. hvussu leingi ein fuglur

livir, hvussu víða um hann ferðast, og hvar hann heldur til tær ymsku árstíðirnar.

Summarið 1984 vórðu litringar settir á fuglarnar á henda hátt: Fuglar vórðu fangaðir í serligum nótum, síðani varð ein aluminumsringur (við nummari og tilhaldi hjá Zoologisk Museum í Keypmannahavn) og ein litringur úr plastikki smoygdur á annað beinið og tveir littrastikkringar á hitt beinið. Síðani var fuglurin sleptur aftur, har hann var tikin. Hver fuglur hevur fingið sitt eyðkenni við tað, at ringarnir hava ymskan lit og eru settir á beinið á ymskan hátt (ovast/níðast). Ti ber til at siggja frámerkið í kikara ella við berum eyga, um fuglurin er nóg nær.

Á hesum støðum vóru litringar settir á fuglarnar: Í Koltri, Mykinesi, Fugloy, Kunoy, Tjørnøvik og á Syðradali og á Hús-um á Kalsoynni. Luttakarnir í granskingsartilaknum koma framhaldandi at vitja aftur á hesum plássum, tí her vera teir litmerktu músabróðurnir allarhelst fyrst at siggja. Kortini er einki til hindurs fyri, at merktir fulgar eisini fara at siggja aðrastaðni í Føroyum við.

Enn vita vit ógvuliga

litið um, hvussu víða músabróðirir ferðast. At frættast sum mest um, hvar teir merktu fuglarnir ferðast, heita vit á almennin um at geva litmerktum músabróðrum ans. Um onkur ber eyga við ein litmerkta músabróðir, skriva so upp, hvar og nær, og hvørjir litringar vóru á honum. Skriva eisini upp, hvar ringur var ovast á hvørjum beini, t.d. høgra bein: ovast reyður, níðast bláur; vinstra bein: ovast gulur, níðast aluminumsringur. Sjálvst ófullfíggað eftiransan er av áhuga (t.d. um ikki liturin á øllum ringunum sást). Møgulig fráboðan um litmerkta fuglar verður latin Doretu Bloch Danielsen á Náttúrugripasavnum (við posti ella á telefon 1 23 06). Hon kann tá eisini siga

frá, hvar og nær fuglurin varð merktur.

Økkum tørvar í stóran mun hjálp frá almenninum, tá ið ræður um at fáa kunnleika til lagnuna hjá teimum litmerktum músabróðrunum. Kortini fara vit eisini at loyva okkum at biðja um aðrar upplýsingar viðvíkjandi livfrøðini hjá slagnum. Í hesum sambandi hevði komið væl við at fingið upplýsingar um, hvussu nógv egg og hvussu nógvir ungar hava verið í reiðrunum, sum fólk eru komin framá. Harumframt, finnur nakar ein deyðan músabróðir (ofta kemur ketta dragandi til hús við músabróðuri, hon hevur tikið) sendið hann tá til Náttúrugripasavnið, sigur stovnurin í einum tíðindaskrivi.